

[Dohrmann.]

vægtafgiften, udligningsafgiften eller andre afgifter, når akсельtrykket til sin tid forhøjes fra 8 til 10 t?«

(Spm. nr. 805).

Begrundelse.

Som fremskridtspartiet ganske rigtigt påpegede ved behandlingen af miniforligspartiernes fantasiløse afgiftsbuket, ville ekstra omkostninger for vognmandserhvervet blot yderligere forhøje hele omkostningsniveauet og dermed forringe vores i forvejen dårlige konkurrenceevne.

Selv om mange lastvognstog nu er fuldtids-beskæftigede med at transportere tysk sukker til Danmark, findes der dog endnu flere vognmandsforretninger, som er kommet slemt i knibe, og hvis ejere stærkt betvivler, at det er lønsomt at udskifte nedslidt materiel.

Til beroligelse og afklaring for hele vognmandserhvervet vil det derfor være glædeligt, om ministeren kan bekræfte, at denne erhvervs-gren ikke foreløbig skal belemres med nye afgifter, heller ikke i forbindelse med en forhøjelse af akсельtrykket.

Minister for skatter og afgifter *Svend Jakobsens* svar (23/9 76):

I anledning af ovennævnte spørgsmål skal jeg henvise til, at ministeren for offentlige arbejder over for skatte- og afgiftsudvalget har givet udtryk for principiel tilslutning til det synspunkt, at der bør tages hensyn til de fra den 1. september 1976 gennemførte forhøjelser af vægtafgiften og udligningsafgiften for lastvogne, når afgifterne på de tunge lastvogne til sin tid skal forhøjes i forbindelse med forøgelse af akсельtrykket fra 8 til 10 tons.

Ministeren gjorde udvalget opmærksom på, at de forøgede vejomkostninger, der følger med det forøgede akсельtryk, i vidt omfang vil påhvile kommunerne og amtskommunerne, således at disse vil have et krav på kompensation fra statskassen ud af det forøgede afgifts-provenu, der vil blive tilvejebragt i forbindelse med hævnningen af akсельtrykgrænsen.

Af *Kirsten Jacobsen* (FP) til boligministeren (15/9 76):

»Agter ministeren at tage initiativ til, at tidsfristerne i lov om brandsikring af ældre beboelsejendomme forlænges, og at der skabes muligheder for tilstrækkelig finansiering af de

med lovens gennemførelse forbundne udgifter, eventuelt gennem lempelser i realkreditloven?«
(Spm. nr. 806).

Begrundelse.

Det er aldeles urimeligt, såfremt en stor del af landets grundejere skal gøres til lovbydere, fordi folketinget har vedtaget en lov, der teknisk set er umulig at overholde.

Allerede under lovforslagets behandling i folketinget påpegede fremskridtspartiet problemerne omkring disse tidsfrister, bl. a. stillede vi en række ændringsforslag. Dengang fandt ministeren det ikke påkrævet at forlænge tidsfristen. Udviklingen har medført, at det nu er nødvendigt at gribe ind. I modsat fald må initiativ til ændring af loven forventes fra anden side.

Boligminister *Helge Nielsens* svar (20/9 76):

Brandsikringsloven af 25. februar 1976 blev gennemført på en meget alvorlig baggrund. Der var enighed om gennemførelse af brandsikringsforanstaltninger, og selv om der under folketingsbehandlingen skete visse forlængelser af de oprindeligt foreslåede frister, var der bred tilslutning til, at foranstaltningerne burde gennemføres uden unødigt forsinkelse.

I loven er fastsat frister dels for indberetning og gennemgang af ejendommene, dels for gennemførelse af de nødvendige foranstaltninger.

Fristen for indberetning om gennemgang af ejendommene er 1. august 1976 – dog 1. september 1976 for de af lovens § 3 omfattede ejendomme med forventet kort levetid.

Lovens frister blev bekendtgjort ved annoncering i dagspressen m. v. såvel umiddelbart efter lovens vedtagelse som et par måneder før fristernes udløb.

I boligministeriets cirkulære af 10. marts 1976 er det udtalt, at kommunalbestyrelsen efter fristernes udløb skal undersøge, om der er afgivet indberetning for samtlige indberetningspligtige bygninger; og over for ejere, der ikke har opfyldt deres forpligtelser, skal kommunalbestyrelsen med hjemmel i lovens § 15 udstede påbud om at foretage gennemgang og indberetning.

Efter de foreliggende oplysninger har man i Københavns og Frederiksberg kommuner modtaget indberetningsskemaer for flertallet af ejendommene, og disse kommuner er i færd med at foretage opgørelser over de resterende